

POLITECHNIKA RZESZOWSKA
Wydział Budownictwa
i Inżynierii Środowiska
ZAKŁAD CIEPŁOWNICTWA
I KLIMATYZACJI

Temat ćwiczenia:

POMIAR STEŻENIA CO₂

Wykonał:....., Rzeszów.....
Imię i nazwisko oraz nr grupy i rok studiów data

Sprawdził:
mgr inż. Paweł Kut

Rok akademicki

Zmiana stężenia S_{CO_2} w czasie wraz z naniesionymi wielkościami dopuszczalnymi wg NDS i wskaźnika Pettenkofera przedstawiona została w załączniku nr 1.

Wartości dopuszczalne stężenia zanieczyszczeń określane są poprzez **NDS** (największe dopuszczalne stężenie) zgodnie z Dziennik Ustaw z 2002 r. Nr 217 poz. 1833 w odniesieniu do CO_2 : ppm

Przelicznik z wartości ppm (part per milion – ilość cząstek na milion) na mg/m^3 :

$$ppm = [8,309(273,15+T)/M] \quad [mg/m^3]$$

$$mg/m^3 = [0,1204M(273,15+T)] \quad [ppm]$$

T – temperatura, K

M – masa cząsteczkowa, 44 kg/kmol

Stąd wskaźnik Pettenkofera ppm w przeliczeniu na mg/m^3 :

Ilość osób przebywających w pomieszczeniu w czasie pomiaru $N =$ os.

Ilość wydzielanego CO_2 od jednej osoby W_j należy ustalić w oparciu poniższe zestawienie.

Dwutlenek węgla wydzielany przez ludzi

W czasie odpoczynku w pozycji leżącej: 10-12 l/h,

W pozycji siedzącej: 12-15 l/h,

Podczas lekkiej pracy biurowej: 19-24 l/h,

Podczas średnio ciężkiej pracy fizycznej: 33-43 l/h,

W czasie aktywności sportowej (taniec, tenis): 55-70 l/h.

Stąd $W_j =$ l/hos

Zatem emisja od wszystkich osób W wynosi:

$$W = W_j \cdot N, \text{ l/h}$$

Stąd $W =$ l/h

Wymagany strumień powietrza wentylacyjnego niezbędny do obniżenia stężenia CO_2 do poziomu Pettenkofera lub NDS wyznacza się w oparciu o zależność:

$$V_w = \frac{1000 \cdot W}{10^{-6} \cdot (S_{CO_2} - S_{dop})}, \text{ m}^3/\text{h}$$

S_{CO_2} - stężenie CO_2 po 1 h od wejścia do sali, ppm,

S_{dop} - stężenie CO_2 dopuszczalne wg:

a) Pettenkofera,

b) NDS,

.....
.....
.....
.....

Literatura

Dziennik Ustaw z 2002 r. Nr 217 poz. 1833

Załącznik

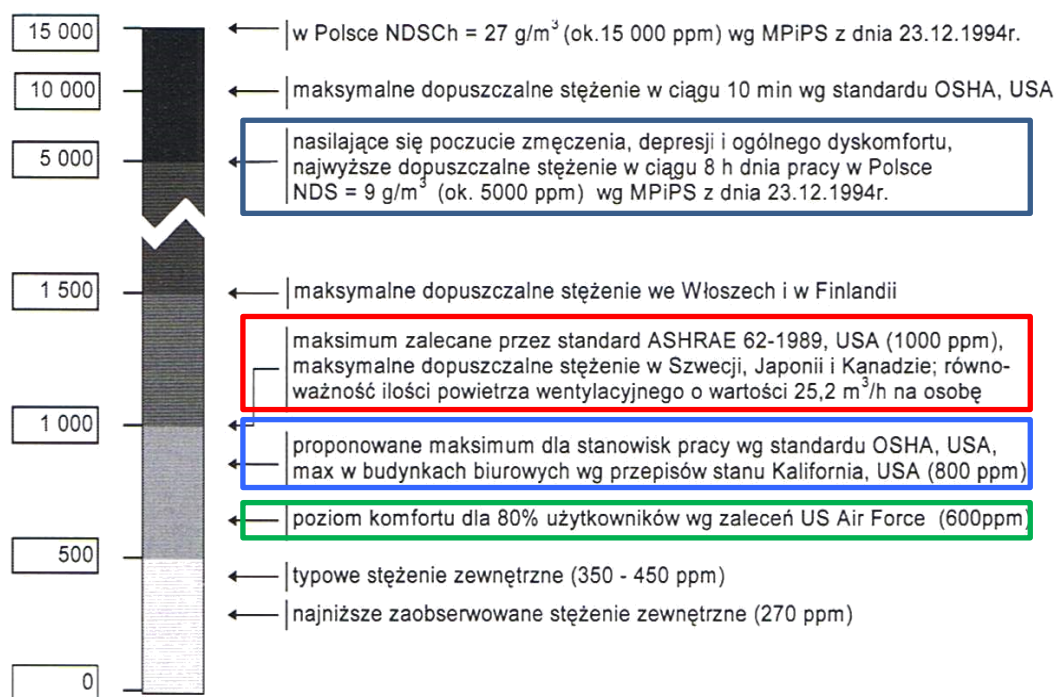
- 1 Podpisana przez prowadzącego karta z pomiarami
- 2 Dane dotyczące wpływu CO₂ na organizm oraz jego wartości dopuszczalne

Załącznik nr 2

Przyjmuje się następujący wpływ stężenia CO₂ na organizm ludzki:

- 0,15% – powietrze odczuwane jest jako nieświeże i duszne;
- 0,2% – u osób osłabionych, z chorobami układu oddechowego pojawia się kasłanie, a niekiedy występują zasłabnięcia lub omdlenia,
- 1% – wzrasta częstotliwość oddechów;
- 1,5% – wdychanie powietrza przez dłuższy czas powoduje łagodny stres metaboliczny, objawiający się przyspieszeniem oddechu i zaburzeniami równowagi kwasowo-zasadowej krwi. Jest to maksymalne tolerowane stężenie w specyficznych warunkach pracy, takich jak np. praca na okrętach podwodnych i statkach kosmicznych. W tym wypadku zalecane jest wykonywanie prac pod stałym nadzorem medycznym;
- 2% – wzrasta jeszcze bardziej częstotliwość oddechów, a zbyt długa ekspozycja powoduje występowanie m.in. bólów głowy. Przebywanie w atmosferze zawierającej 2% CO₂ jest krótkotrwale tolerowane przez organizm;
- 2,5% – występują stany zamroczenia u nurków;
- 3–4% – zwiększają się trudności w oddychaniu, występują efekty podobne do działania narkotyków, np. osłabienie słuchu, bóle głowy, wzrost ciśnienia tętniczego krwi i przyspieszenie akcji serca;
- 5% – występują objawy takie, jak: brak swobody w oddychaniu, dzwonienie w uszach, zaburzenia widzenia, a dwutlenek węgla przybiera ostry zapach podobny do woni wody sodowej;
- 7–10% – w ciągu kilku minut następuje utrata przytomności;
- 10% – szybka utrata przytomności, stężenie to jest uważane za śmiertelne.

Dwutlenek węgla

Rysunek X. Przykładowe wartości dopuszczalne CO₂